

Man gif derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og om Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Æl.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 199—218.)

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Hørring): Den nugældende Ordring af Forholdene med Hensyn til Beværtning og Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Æl hviler paa Kæringsloven af 1857. Da der i sin Tid var Spørgsmaal om en Revision af Kæringsloven, og der blev nedsat en Kommission til at fremme dette Arbejde, mente Indenrigsministeriet imidlertid, at det var rigtigt at undtage fra Kommissionens Overvejelser de Bestemmelser, som angaa Beværtning og Handel med Brændevin, fordi man gif ud fra, at Forandring heri maatte gennemføres paa et andet Grundlag end det, som gjaldt for de almindelige Bestemmelser i Kæringslovgivningen. Der var der et andet Hensyn at tage, nemlig dette, at man skulde søge gennem Lovbestemmelser at støtte det Arbejde, som ellers gøres i Samfundet for at modarbejde Nydelsen af stærke Drikke. Videre end til at yde dette Arbejde en Støtte kunde der ikke være Tale om at gaa; det er noget, som staar klart for alle, at Lovgivningen ikke i og for sig kan tage den Opgave op at hindre Misbrug af stærke Drikke. Det er et Arbejde mere af moralsk Betskaffenhed, der her i Landet vinder mere og mere Fodfæste, og man kan gennem Lovgivningen støtte denne Gerning, hvilket man her skulde søge at gøre. Men allerede derigennem vil der til Grund for de Bestemmelser, som en Lovgivning om Beværtning og Handel med Brændevin skulde indeholde, være et andet Hensyn at tage, saaledes som jeg allerede har sagt det, forskelligt fra de Hensyn, der gælde for den øvrige Kæringslovgivning. — Imidlertid udarbejdede Indenrigsministeren et Udkast til en Lov om de her omhandlede Emner, medens Kæringslovs-kommissionen endnu var samlet, og dette Udkast blev sendt til Kommissionen til særskilt Betænkning. Den Vej, man var gaaet der, var da denne, at man med Hensyn til Beværtning — og dette er jo egentlig Hovedsagen — søgte at sondre mellem Beværtninger med Ret til Udskæntning af stærke Drikke og Beværtninger uden denne Ret, de saakaldte Afholdsbeværtninger,

saaledes at Adkomsten til at drive disse Afholdsbeværtninger bliver given fri, medens derimod Retten til at drive Beværtning med Udskæntning af stærke Drikke bliver gjort afhængig af Bevilling. Med Hensyn til Brændevinshandel opretholdt man for Kjøbenhavn og Byernes Bedkommende den nu bestaaende Ordning, men for Landets Bedkommende gif man tilbage til den Ordning, der er truffen i Kæringsloven af 1857, og som gjaldt indtil Loven af 2den Juli 1870, nemlig at Handel med Brændevin paa Landet ikke kunde finde Sted uden Bevilling. Kæringslovs-kommissionen bemærkede over for Indenrigsministerens Lovudkast, at den frygtede for, at denne Sondring mellem Afholdsbeværtning og Beværtning med stærke Drikke ikke vilde kunne gennemføres, fordi Kontrollen med, at Afholdsbeværtningerne holdt sig inden for de rette Grænser, vilde blive saa overordentlig vanstelig, og Kommissionen foreslog derfor, at man skulde gøre alle Beværtninger afhængige af Bevilling. I øvrigt sluttede Kommissionen sig væsentlig til Indenrigsministeriets Lovudkast. — Efter denne Udtalelse fra Kommissionen blev saa det Lovforslag udarbejdet, som blev forelagt Rigsdagen, gaende ud paa, at Beværtninger i det hele taget skulde være afhængige af Bevilling. Det har nu foreligget til Behandling i Folketinget og er gaaet ud fra dette Ting væsentlig forandret, og navnlig ogsaa forandret paa de væsentligste Punkter. Jeg skal tillade mig at fremdrage disse og saa udtale mig angaaende de Forandringer, der ere skete.

Man havde i Regeringsforslaget optaget den Bestemmelse, der findes i Loven af 23de Maj 1873 om, at der i Byerne skal kunne fasthættes Vedtægter med Hensyn til Antallet af Adkomster paa Beværtning; den var i Regeringsforslaget udført nærmere, og man havde navnlig søgt at frigøre den for de Mangler, der utvivlsomt have klæbet ved den, og navnlig i Kjøbenhavn have ledet til mindre heldige Tilstande. Ideen til saadanne Vedtægter var altsaa optagen i Regeringsforslaget, og denne Tanke er da nærmere Udført i Folketinget, saaledes at Vedtægterne ere blevne udvidede til ogsaa at skulle kunne gælde i Landdistrikterne, og at skulle gælde ikke alene for Beværtninger, men tillige for Handel, og ikke blot Handel med Brændevin, men ogsaa med Vin og skattepligtigt Æl. Vedtægterne skulle ikke blot fasthætte Tallet paa Adkomsterne, men tillige nærmere bestemme, hvor Kæringsen skal udøves, altsaa det Sted inden for Kommunens Kredz, hvor Kæringsen skal tage Plads. Disse Vedtægter skulde revideres hvert 5te